

Kázání: 61. O výtazích k moci

O kancléři a mluvčím v Božím království.

Kázání

O výtazích k moci

1. čtení: Izajáš 53, 4 - 12

4 Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen.

5 Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.

6 Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech.

7 Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel.

8 Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyťat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu.

9 Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti.

10 Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v oběť za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu.

11 Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se tím, co zakusil. „Můj spravedlivý služebník získá spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme.

12 Proto mu dám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky.“ On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.

2. čtení: Marek 10, 35 - 45

35 Přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, a řekli mu: „Mistře, chtěli bychom, abys nám učinil, oč tě požádáme.“
36 Řekl jim: „Co chcete, abych vám učinil?“
37 Odpověděli mu: „Dej nám, abychom měli místo jeden po tvé pravici a druhý po levici v tvé slávě.“
38 Ale Ježíš jim řekl: „Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já piji, nebo být pokřtěni křtem, kterým já jsem křtěn?“
39 Odpověděli: „Můžeme.“ Ježíš jim řekl: „Kalich, který já piji, budete pít a křtem, kterým já jsem křtěn, budete pokřtěni.
40 Ale udělovat místa po mé pravici či levici není má věc; ta místa patří těm, jimž jsou připravena.“
41 Když to uslyšelo ostatních deset, začali se hněvat na Jakuba a Jana.
42 Ježíš je zavolal k sobě a řekl jim: „Víte, že ti, kdo platí u národů za první, nad nimi panují, a kdo jsou u nich velcí, utlačují je.
43 Ne tak bude mezi vámi; ale kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem;
44 a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech.
45 Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

Sestry a bratři,

ve školním věku dostal nejspíš každý nějakou přezdívku. Přezdívka může například odrážet konstituci svého nositele, nějaký na první pohled zjevný tělesný znak. Když je někdo dlouhý, tak se nabízí dlouhé bidlo. Když má někdo vlasy na ježka, může se mu říkat štětínáč. A když je někdo rozmazlený sobeček, oslovují ho všichni zdrobnělinou, třeba Bohoušek.

Taková přízviska dal Jaroslav Foglar trojici kluků, kteří tvořili Bratrstvo kočičí pracky. Tenhle spolek tří pochybných charakterů si dal za cíl škodit Rychlým šípům, ale jejich zlé úmysly se vždycky nějak obrátí proti nim samotným a tak jsou spíš k smíchu než že by z nich šel strach.

V knize Zjevení Jana, kterou probíráme na čtvrtedních biblických hodinách, je taky jedna trojice velice pochybných charakterů. Hlavní postavou téhle nesvaté trojice je Satan, který má k ruce dva pomocníky. Na jedné straně císaře, který dělá šéfa pozemské satanské kanceláře, na druhé straně

mluvčího neboli vedoucího satanské propagandy.

Jan této dábelkové trojici dává přezdívku drak a dvě šelmy. Všichni tři se snaží škodit podobně jako Bratrstvo kočičí pracky. Nakonec se vypuštěné zlo ale obrátí proti nim samotným. Janovi se v knize Zjevení povedla kousavá kritika poměrů na sklonku prvního století po Kristu, kdy si císař s podporou svého marketingového oddělení hrál na božího syna a spasitele. Jan tuhle nechutnou hru plnou pýchy, násilí a nespravedlnosti odhaluje jako vsutku dábelskou.

Možná byl autorem Zjevení stejný Jan, o kterém je řeč v dnešním čtení z Markova evangelia. Jan a Jakub byli bratři, synové jistého pana Zebedea, rybáře od Galilejského jezera. To takhle jednou šel Ježíš kolem a zavolal na ně, ať se k němu přidají. A oni skutečně odhodili sítě a začali s Mistrem obcházet galilejské vesnice a městečka a všude hlásali, že nejlepší stát a nejlepší vláda je když se dá do politiky sám Hospodin a že Boží kralování už je na spadnutí. Ježíš měl tyhle dva kluky rád.

Vždycky když se rozjíždí něco nového, tak potřebujete někoho, kdo má tah na branku, kdo tomu dá všechno a nestojí jen tak opodál. Přesně takoví byli ti dva Zebedeovci. Nejenže neváhali, nechali všeho a šli do toho s Ježíšem, nejspíš měli i přesvědčovací talent, nejspíš nechodili nikdy dlouho kolem horké kaše ale uměli v pravý čas uhodit hřebík na hlavičku. Jinak by jim Ježíš nedal přezdívku boanerges, v češtině synové hromu. Nejspíš dokázali jak se patří burácet a burcovat.

Znáte takové ty lidi, kteří když se někde objeví, naplní celý prostor a hned se stanou středem pozornosti. Prostě tahouni. Někdy to ovšem trochu přehnali, což se ostatně stává každému, kdo je nějak aktivní. Když jednou Ježíš řekl, že etapa putování po galilejském venkově končí a jde se do Jeruzaléma, byli z toho nejspíš celí natěšení. Konečně velká politika!

Kázání prostým rybářům, rolníkům a nádeníkům je sice fajn, ale hlavní město je hlavní město! Boží kralování nemůže začít nikde jinde než právě v Jeruzalémě. Když se všichni s Ježíšem vydali na cestu, dostavil se jeden problém. Na cestě z Galileje do Judska, totiž musíte přes Samařsko. Jenže Samařané Židy nesnášeli a naopak. Na všech místních penzionech visela cedule „Židy neobsluhujeme“.

No, a právě tehdy přišli synové hromu, Jakub a Jan, za Ježíšem s otázkou jestli by byl pro, aby tuhle vesnici celou vypálili. „Cože?“ podíval se na ně Mistr rozrušeně, „vy vůbec netušíte, čím jste, vy jste vůbec nepochopili o co nám jde!“

Skutečně nepochopili, o čem ten Ježíšův program Božího kralovství je. Prostě jeli na autopilota svých představ, které si utvořili ještě dřív než se s Ježíšem setkali.

Takhle to ostatně máme nastavené docela všichni. Jedeme podle vlastních představ, které chováme v hlavě pevně zabetonované a dá to fakt fušku se jich alespoň částečně zbavit. Jakub s Janem měli představu, že s Ježíšem udělají kariéru a kdo by se jim postavil, jako třeba oni Samařani, se zlou se potážou.

Je to přece jasné. Kdo má moc, ten má navrch a ostatní musí z cesty. Tihle dva Zebedeovi synové jednoduše počítali s tím, že jim Ježíš poslouží jako výtah k moci.

V dnešním textu jsme četli, jak za Mistrem přišli a že prý by chtěli, aby, až po převratu usedne na panovnický trůn, mohli sedět vedle něj. Po pravici a po levici. Řečeno dnešními slovy, jeden chtěl dělat kancléře, druhý mluvčího. Nic co bychom neznali i ze současnosti.

Jakmile schopní a všeho schopní prospěcháři ucítí příležitost ohřát si svou polívčičku v blízkosti mocných, začíná být zle. Zebedeovic kluci to měli, zdá se promyšlené, včetně marketingu.

V duchu už viděli titulky v novinách: Syn člověka na trůnu a synové hromu hned vedle něj. Oni by mu vedli kancelář a veškerou vládní agendu, oni by do světa pouštěli informace, podle vlastního uvážení, samozřejmě. Oni by radili, komu dát medaili a komu ne. Oni by dávali pokyny, jak mají soudci rozhodovat a jak a koho má policie stíhat.

Být po boku nejmocnějšímu z mocných je prostě ta nejlepší pozice, jaká může být. A když na to přijde, Mesiáš na trůnu v podstatě nemusí nic moc řešit, všechno vyřeší za něj oni. Koneckonců podpis je jen formalita, když je člověk trochu šikovný, zvládne ho že bude od originálu k nerozeznání.

Najít takový výtah k moci je prostě terno. Když se naskytne příležitost, bylo by přece neskonale hloupé ji nevyužít. Ježíš na žádost bratrů Zebedových reaguje zvláštními slovy.

„OK, fajn. Chcete do toho jít? Ano? Pokud jste odhodlaní můžete se mnou pít kalich utrpení, který na mě v Jeruzalémě čeká. Můžete se mnou projít i křtem smrti na popravišti. Můžete oba skončit po mém boku, jeden na pravici, jeden na levici. Ale jinak než si představujete.“

Teprve později těmhle dvěma ambiciózním učedníkům došlo, že měl Ježíš na mysli ony dva lotry, které nechal Pilát ukřižovat spolu s ním, jednoho napravo, jednoho nalevo.

Kolika výtahů k moci jsme byli v posledních letech svědky! Kdo by neznal lidi, kteří jako vosy nalepené na silného vůdce horlivě sají všechny výhody, které takové postavení má. O to víc, pokud je vůdce pochybného charakteru, protože potom se dá nekontrolovaně sát neobyčejně dobře.

Kolikrát se i my, běžní lidé, jako klíšata držíme něčeho, co nám dává pocit nadřazenosti, pocit jisté moci nad těmi druhými. Obvykle to bývá nějaká ta nesnášenlivá ideologie, která lidi, kteří jsou jiní než my sami, staví do druhořadé, nerovnoprávné pozice. Jako například ženy, cizince nebo lidi s odlišnou orientací.

Častokrát jedeme na autopilota svých vlastních představ, které jsme si utvořili ještě dřív než jsme se s Ježíšem setkali.

„Cože?“ podívá se na nás Mistr s pozvednutým obočím, „vy vůbec netušíte, čím jste!“ Jako se podíval tenkrát na Jakuba a Jana: „Nevíte, o co žádáte. Kdo bude dělat kancléře a mluvčího v Božím království nechte laskavě na Pánu Bohu. To není vaše věc.“

A potom Ježíš všem svým učedníkům v krátkosti ještě zopakuje, o čem že to Boží kralování vlastně je. Mocní nejsou ti, kdo se proderou až na vrchol, ti, kdo si najdou ten správný výtah a potom přísáti k moci už jenom sklízí prebendy, požitky a výhody, přičemž ti kdo moc nemají, jsou jim ukradení. Ve skutečnosti jsou to jen karikatury. Asi takové, jako v knize Zjevení císař a jeho marketeři přísáti na moc Satana.

V Božím království je to přesně naopak. Svět, kde vládne Hospodin, je z pohledu těchhle klíšat úplně naruby. Kdo chce být velký, musí se stát služebníkem všech. Skutečná velikost spočívá v ohleduplnosti, solidaritě a ochotě obětovat se pro druhé. A i když se to spouště lidem nebude líbit, právě takhle to je normální. Nezbyvá, než si přát, aby takhle normální byla i nová vláda, abychom takhle normální byli my všichni.

PeČ

SPCH 17. 10. 2021

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)